

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica Ivdica. Evangelivm Ioan. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

EVANGELIA

Celo uenturum, qui totum liberet orbem.
Ast ubi cognouit uenturos Christus, ut ipsum.
Imposito magnum facerent Diademate regem,
Aërei solus secessit in auia montis,
Quæsitum populus quò non reperire ualeret.
Atq; ita mundanos fugit Saluator honores,
Significans aliud se longè quærere regnum.

DOMINICA IVDICA.

EVANGELIUM IOAN. VIII.

ARGUMENTVM.

Dum sine peccato, sine Demone se probat esse
Christus, in insontem iam prope saxa uolant.

Dicite quis uestrum me criminis ultor iniqui
In simulare potest ulla ratione peccati
Vel male uiuendo, uel non quæ recta docendo:
Quod si uera loquor, cur non mihi creditis ipsi?
Et

DOMINICALIA.

Est quicumq; Deo celesti semine natus,
Illius accipiens hic uerba fideliter audit.
Auribus idcirco uos non auditis iniquis,
Quippe Dei proles minimè, sed Dæmonis estis.
Protinus irati sic respondere uicissim:
Nonne iterum rectè, sicut quoq; diximus antè,
Quòd Samaritanus sis, Dæmonioq; regaris?
Talia depellens conuicia dixit Iesus:
Non ego Dæmonio teneor, sed honoro parentem.
At mihi uos nullum contrà præstatis honorem,
Quin ignomina potius me leditis omni.
Sed mihi, quicquid ago, non gloria queritur unquã
Propria, sed summi laudesq; decusq; parentis.
Nec tamè est nullus nostrum qui querit honorem,
Iudicat & cunctos in me scelerata loquentes,
Huius iudicium non effugietis, iniqui.
Hoc equidem dico uobis, protestor & Amen:
Sermonem quicumq; meum seruauerit, ille
Viuet in æternum, nec tristia fata uidebit.
Tum dixere uiri contraria uerba sonantes:
En iterum clarè uerbis cognoscimus istis,
Dæmonio uerè quòd possidearis iniquo,
Cum mortalis homo tamen immortalia iactes.
Mortuus est nostræ gentis præcessor Abraham,

EVANGELIA

Et reliqui sua fata simul subire propheta,
 Tu tamen hinc dicis: si quis tua iussa tenebit,
 Tristia non non unquam sensurum uulnera lethi.
 Tunc igitur nostro (scelus) es patre maior Abraham
 Qui subiit terram moriens, alijq; Propheta.
 Quem tamen ipse facis tandem te corde superbos
 Christus ad hæc contrà respondens talibus inquit:
 Si me glorifico proprijs sermonibus ipsum,
 Tunc mea pro nihilo ceu gloria nulla putada est:
 Sed pater in celo, qui subdita cuncta gubernat,
 Is me glorificat, Natumq; fatetur ab alto.
 Dicitis hunc uestrum Dominumq; Deumq; uocâtes,
 Nec tamen, ut fas est, uerè cognoscitis illum:
 Ipse autem nouiq; Deum, uenerorq; parentem.
 Atq; ego si dicam, quod non mihi cognitus ille,
 Tunc similis uestrum fierem mandacia iactans:
 Sed Dominum uerè noui, mandataq; seruo.
 Eloquar hoc etiam, sed non credatis iniqui,
 Quod genitor uestre gentis primæus Abraham
 Optauit nostrum tempusq; diemq; tueri:
 Cumq; oculis fidei uenturam cerneret illam,
 Exultauit ouans, & pectore latus ab imo.
 Talibus auditis iterum dixere frementes:
 Nondum lustra decem numerat ætatis adulte,

Et

DOMINICALIA.

Et uidisse tamen sanctum profiteris Abraham,
Ante dies nostros quem secula multa tulerunt.
Non tacuit Christus, sed talia reddidit illis:
Vera loquor uobis, per summum & iuro parētem,
Antē foret uestrae genitor quā gentis Abraham,
Ipse sui, Cælum sunt & mihi sydera testes.
Illi indignantes magno cum murmure duos
Attollunt manibus lapides, iētumq; mimantur
Grandine saxorum, petituri corpora Christi.
Protinus abscessit seseq; abscondit Iesus,
Cum malo populo templum sublime reliquit.

DOMINICA DOMINI, VEL PALMARVM.

Quere Euangelium in prima Aduentus.

DE VNCTIONE CHRISTI A MULIERE
FACTA.

EVANGELIUM MATTH. XXVI.
ARGUMENTVM.

Vnguento Mulier crimes perfudit Iesu,
Ipse sepulture talia signa probat.

Bethania Christus prandebat in aede Symonis
Cui prius immunde abstulerat cōtagia leprae:
Iamq; recumbebant conuiuia longa trahentes:
Ecce uenit Mulier medios ingressa penates,
Retro effusa comas, & luctu tristis amaro,

Pixide